CE AȘTEAPTĂ FOTBALUL DE LA IUBITORII LUI ?

ATITUDINEA SPORTIVĂ A SPECTATORILOR POATE ÎNNOBILA MEDIUL AMBIANT AL TERENURILOR ȘI STADIOANELOR

Acum, la început de campionat, acordăm celor care, săptămînă de săptămînă, vor lua drumul stadioanelor, această pagină în care încercăm să înmănunchiem nu numai cîteva gînduri ale lor, legate de atmosfera care trebuie să domnească în tribune și pe stadioane, ci și cîteva date ce vor să dea o imagine a realităților mai puțin plăcute de pe terenurile noastre de fotbal, alături de lipsa de interes manifestată de cele mai multe dintre cluburile noastre pentru organizarea suporterilor lor, această forță încă neluată în seamă.

Să sperăm că la finele compionatului, cînd vom face bilanțul, vom avea de comentat — în ceea ce privește subiectele paginii de față — numai fapte pozitive.

SUPORTERII RIPENSIEI ÎȘI STRÎNG RÎNDURILE

Reînființarea **Ripensiei Timișoara** este un eveniment deja cunoscut, el depășind — ca interes — granițele orașului nostru. De această echipă — de care se leagă mari speranțe — se interesează tot mai mulți iubitori ai fotbalului din țara noastră. Semnificativă ni s-a părut atitudinea unor cluburi care au salutat această acțiune, cît și a unor simpatizanți ai fotbalului care și-au manifestat dorința de a deveni membri susținători ai echipei. Amintim scrisoarea clubului sportiv **Steaua București**, sau rîndurile adresate de ing. **Gh. Niculescu** din comuna Stoicănești, jud. Olt, de **Ștefan Bănulescu** din București, de prof. **Ion Dinică** din Făgăraș etc. care văd în această echipă viitorul fotbalului timișorean.

Pentru cei care în momentul de față conduc destinele acestei echipe, este clară o realitate : **„Ripensia nu poate supraviețui fără suporteri !"** Și, pentru a pune în practică acest deziderat comisia financiară, condusă de conf. univ. **Nicolae Bogoevici**, desfășoară în prezent o largă acțiune de recrutare a suporterilor. Astfel, în Timișoara au luat ființă peste o sută de nuclee în tot atîtea întreprinderi și instituții, nuclee alcătuite din 2—4 susținători care au în grija lor cooptarea a cît mai mulți membri susținători.

Numai în primele două săptămini de cînd s-a declanșat această acțiune, s-au și înscris peste o mie de membri, urmînd ca pînă la sfîrșitul lui septembrie cifra să ajungă la 4.000. Sînt în curs de confecționare insigna și fanionul echipei, iar pentru viitor a fost prevăzută alcătuirea unui album de fotografii, pentru membri susținători.

Interesul major arătat pentru această echipă este oglindit și de discuțiile aprige asupra viitorului și șanselor ei în Divizia națională B (și... mai departe), care se poartă în **Timișoara** noastră. Este îmbucurătoare această dragoste arătată de iubitorii de fotbal din orașul nostru pentru **Ripensia.** Și mai îmbucurător este că actuala conducere a secției și-a dat seama de forța pe care o reprezintă acești susținători și caută să creeze și să păstreze legături temeinice între ei și echipă. Numai în felul acesta se poate menține un climat care să creeze sportivilor obligația morală de a se pregăti, de a-și satisface susținătorii.

Este un prim pas, bun, care sperăm să dea roade.

PETRU ARCAN
corespondent

CEEA CE NU VOI UITA VREODATĂ!

Revista „Fotbal" îmi cere să scriu cîteva rînduri, acum, în prag de campionat, despre spectatori-suporteri, despre modul în care aceștia își pot spune cuvîntul în mod civilizat și demn la meciurile noastre de fotbal, despre bătălia care se duce de la un timp pentru instaurarea unui climat sănătos pe stadioanele noastre, propice dezvoltării acestui joc sportiv.

Da, **joc sportiv** am spus, pentru că fotbalul nu este altceva decît un joc ! Numai că acum, în toată lumea, el a devenit un scop, rezultatul interesînd înainte de orice alt considerent.

Dar să revenim la soccerul nostru. Toți suporterii doresc victoria echipei favorite, dar cei mai mulți nu știu cum să se comporte în consecință ; ba, mai mult, nu știu să primească, să accepte înfrîngerea care este, ca și victoria, tot atît de firească. În schimb s-au uitat acele încurajări din momentele dificile care fotbaliștilor le dau aripi, îi fac să uite oboseala și nu de puține ori reușesc să întoarcă rezultatul.

Vreau să dau două exemple din îndelungata mea carieră. Și sper să fie concludente :

Primul. Era în campionatul 1947—1948 și jucam cu I.C.O. la noi, în Giulești. Era prin min. 85 și scorul era 2—1 pentru oaspeți. Rapidul nostru, C.F.R. se numea pe atunci, nu cunoscuse înfrîngerea în fief-ul lui. De data asta se părea că nu vom mai scăpa... Dar spectatorii au simțit momentele grele prin care treceam și au intervenit — sportiv — cu încurajările lor. Parcă ne electrizau, parcă turnau sînge proaspăt în venele noastre. N-am mai simțit oboseala, am reușit să ne depășim adversarii și în cinci minute am răsturnat scorul, cîștigînd pînă la urmă cu 3—2. Tradiția se păstrase ! La încheierea meciului am salutat publicul cu mai multă dragoste ca de obicei, i-am mulțumit pentru aportul lui sportiv ; iar publicul ne-a aplaudat parcă mai fierbinte ca în alte dăți. O perfectă comuniune se crease între învingătorii de pe gazon și învingătorii din tribune...

Al doilea. Cluj, 1956. Jocul „U"—Rapid, coincidea cu meciul de adio la „U" al lui Mircea Luca. Și, cu toate că plăcut ar fi fost ca victoria să revină studenților, a cîștigat Rapidul, cu 3—1. Sincer să fiu, mi-a părut foarte rău pentru Mircea. Eram prieteni. Dar fotbalul se joacă pe goluri. La sfîrșitul partidei, cucerit de jocul nostru, publicul clujean ne aplauda pe noi.

Acum astfel de situații se petrec mai rar pe stadioanele noastre.

Bine ar fi ca toți cei care îndrăgesc una sau alta dintre echipele noastre să înțeleagă ceea ce am vrut să spun cu aceste două exemple, să înțeleagă, adică, cum trebuie susținută o echipă — în mod sportiv — cum trebuie să accepte înfrîngerea.

ȘTEFAN FILOTE
maestru al sportului

Nicolae Ene

Ing. Al. Romanescu

Const. Nicolae

VOCI REALISTE DIN TRIBUNE

Acum, la început de campionat, ne-am gîndit să facem un sondaj în masa de spectatori, să aflăm gîndurile acestora, dorințele lor în materie de sportivitate. La Constanța, la București sau aiurea, am întîlnit aceleași gînduri frumoase, aceleași idei generoase, aceeași dorință ca, pe lîngă prezența echipei României în turneul final al campionatului mondial din Mexic, pe terenurile noastre de fotbal să fie instaurată disciplina, sportivitatea. Dar nu acea disciplină care să „omoare" galeria, care să înlăture de pe terenurile noastre de sport tocmai ceea ce caracterizează un meci de fotbal, adică participarea entuziastă a publicului la spectacolul sportiv.

Dar să le dăm cuvîntul :

Iată-l pe tov. ION MOLDOVEANU, salariat la Întreprinderea județeană pentru valorificarea legumelor și fructelor, din Deva, spectator la meciul Rapid — F. C. Sao Paulo. Părerea sa este aidoma cu cea a tuturor celor care asistă, din tribune, în mod civilizat, la un meci de fotbal :

„Cred că noi, spectatorii, nu ne dăm încă seama de forța pe care o avem de a-i disciplina și pe cei ce nu înțeleg (sau nu vor să înțeleagă) că pe stadioane este necesară o atmosferă propice desfășurării unui meci de fotbal. Nu vreau să spun cu asta că tribunele trebuie să asiste impasibile la un meci, ci dimpotrivă să participe cu toată ardoarea, dar în limitele bunei cuviințe. Pentru că, trebuie știut, dacă... sărim peste cal, tot noi, spectatorii, sîntem cei păgubiți. La Deva nu avem decît Divizia C și, de aceea, de multe ori mă duc la Hunedoara unde Metalul activează în „B". Iată însă că în campionatul trecut terenul din Hunedoara a fost suspendat pe trei etape. Ca urmare, în suferință a fost și echipa care, pe lîngă că n-a mai jucat „acasă", și-a văzut diminuate și veniturile, dar și spectatorii care, în tot acest timp, n-au avut la dispoziție decît radioul și televizorul. E păcat că după atîția ani de muncă pentru educația publicului, încă se mai petrec lucruri reprobabile.

Cred că una din soluții ar fi publicarea regulamentului de fotbal în tiraje de masă, pentru ca el să ajungă pînă la ultimul spectator. Suplimentul de anul trecut al revistei „Fotbal", cuprinzînd regulamentul de joc a fost foarte util, dar insuficient. Cred, că F.R.F., este cea mai interesată în editarea lui. Și poate că n-ar fi rău ca în cîteva etape la rînd, la un loc cu biletul, spectatorii să primească și regulamentul. Apoi, nu am auzit pînă acum ca la vreo întîlnire cu suporterii, pe lîngă discuții cu antrenorii și cu jucătorii, să se explice participanților situații mai complicate din regulament".

★

Părerile pensionarului VICTOR REDMAN din București converg spre același subiect : instaurarea climatului de deplină sportivitate pe stadioanele noastre :

„Vin la fotbal, ne-a spus dînsul, de pe vremea cînd Sony Niculescu era centru atacant la Unirea Tricolor și, cu toate că am acasă televizor, atunci cînd se anunță un meci frumos, îmi ocup locul preferat la tribuna a doua. Sînt, deci, cîteva decenii de cînd văd fotbal și, spre regretul meu, am asistat în tribune și la gesturi neplăcute, unele de-a dreptul huliganice, care pătează atmosfera. Or, datoria unui spectator este să se comporte sportiv, ca adevăratii sportivi, să ia singur măsuri împotriva acelora care încalcă limitele unanim acceptate. Dar, pentru că există și un „of", cred că trebuie făcut ceva și în ceea ce-i privește pe arbitri, pentru că, nu de puține ori, deciziile anapoda ale acestora ne supără pe noi, cei din tribune. De pildă, de ce nu s-a acordat azi (n.r. : la meciul Rapid — F. C. Sao Paulo) *penalti în favoarea oaspeților, la acel fault în careu făcut de Dan ? De ce nu s-a aplicat regulamentul ?"*

★

În tribunele stadionului din Constanța am întîlnit pe fosta extremă stîngă a Venusului, NICOLAE ENE, acum funcționar la Navrom :

„Ce-aș putea spune de fair-play-ul suporterilor, mai ales cînd și eu sînt chemat să contribui la crearea lui ? Dar poate exista suporter care să nu vibreze la înscrierea golului de către echipa sa, ca și la orice fază frumoasă, electrizantă, a „11"-lui favorit ? Acest element pasional, îmbinat însă cu cunoașterea profundă a jocului, trebuie să ducă la acel minimum de imparțialitate care lasă loc și aprecierii jocului echipei adverse și, mai ales, la înlăturarea invectivelor adresate acesteia, cînd ea își permite să fie superioară favoritei... Un fenomen neplăcut este însă acela că majoritatea spectatorilor înțeleg să-și încurajeze echipa numai cînd aceasta „merge". Îndată ce are momente de slăbiciune, suporterii își retrag girul lăsînd-o pradă deznădejdei. Pornind de la aprofundarea jocului și de la respectarea literii și spiritului regulamentului, avem datoria să susținem echipa mărgoită și la bine și la rău, bineînțeles în limitele adevăratei sportivități. În acest sens, un rol de seamă revine și presei, dar și arbitrilor care cu toții pot desăvîrși opera de educare a publicului".

★

Ca fost jucător de fotbal (la P.C.A. Galați) și ca fost „lup de mare" (căpitan de vas), pensionarul CONSTANTIN NICOLAE din Constanța poate aprecia, la justa ei valoare, atît calitatea jocului, cît și etica sportivă :

„Cred, ne-a declarat dînsul, *că trebuie să facem tot posibilul să ne frînăm ieșirile lipsite de obiectivitate împotriva echipei adverse cînd aceasta amenință buturile Farului. Însăși conducerea clubului depune eforturi — prin îndemnuri la megafoane și prezența activă a organelor de ordine — ca să tempereze zelul prea debordant al suporterilor".*

★

O idee care a mai fost amintită în rîndurile de față, a fost reluată de ing. ALEXANDRU ROMANESCU din București, întîlnit în tribunele stadionului Republicii cu prilejul „Cupei municipiului București". Este vorba de rolul educativ pe care îl poate avea presa : *„Acțiunea pentru impunerea unui climat sportiv pe stadioanele noastre,* este de părere interlocutorul nostru, *trebuie continuată pe toată durata campionatului. Cred însă că federația de specialitate ar trebui să intervină cu toată hotărîrea (și imparțial) pentru a se reuși întronarea acelui spirit de sportivitate dorit de cei mai mulți dintre noi toți".*

Cuvinte frumoase, care sperăm că în viitorul campionat, vor avea acoperire în fapte.

SUBIECT DE COMENTARIU ULTERIOR

Iată, după sondajul făcut în aceste zile de redactorii noștri (care au luat contact cu conducerile cluburilor din Divizia A) situația reală a numărului de membri ai cluburilor de suporteri cu cotizațiile la zi :

U.T.A. — 600
Dinamo București — 1 200 membri
Rapid — 100 membri.
Dinamo Bacău — în fază incipientă.
Jiul — în fază incipientă.
„U" Craiova — în fază incipientă.
„U" Cluj — în reorganizare
Farul — 200 membri.
Crișul — 1 500 membri.
Politehnica Iași — nimic organizat.
F. C. Argeș — 400 membri.
Petrolul — 1 400 membri.
A.S.A. — 1 000 membri.
Steagul roșu — 184 membri.
C.F.R. Cluj — în fază incipientă.

Îi invităm pe cititorii noștri — și mai ales pe suporterii echipelor — să reflecteze...

FILE SUMBRE DIN CAMPIONATUL PRECEDENT

La F. R. Fotbal există un caiet pe care scrie, inofensiv, „repertoar". Numai că, deschizîndu-l și cercetînd adnotările...

Sînt trecute acolo toate echipele sancționate (și nu sînt puține !) de comisia de competiții și disciplină a federației. Alfabetic și pe eșaloane.

Deschidem la ultimul campionat al Diviziei A : 27 august 1968 — **A. S. A. Tg. Mureș,** ultim avertisment ; 17 septembrie 1968 — **Crișul,** ultim avertisment ; 10 decembrie 1968 — **Crișul,** terenul suspendat pe o etapă pentru incidente la meciul cu Vagonul ; 8 mai 1969 — din nou **Crișul** în fruntea listei cu ultim avertisment pentru incidentele petrecute la meciul cu Steaua ; 22 octombrie 1968 — **Progresul,** terenul suspendat pe două etape pentru incidente la meciul cu U.T.A. ; 24 aprilie 1969 — **Petrolul,** terenul suspendat pe o etapă pentru incidente la meciul cu Progresul. Sintetizînd — trei terenuri suspendate pe un total de patru etape, două echipe sancționate cu ultim avertisment. Crișul a bătut recordul, primind toate sancțiunile cu care sîntem obișnuiți.

La „B" — un singur teren suspendat, dar în două rînduri, cel al **Metalului Hunedoara,** cinci asociații sportive avertizate **(A. S. Cugir, Chimia Suceava, Poiana Cîmpina, Politehnica Galați,** și **Progresul Brăila),** alte trei primind ultim avertisment (din nou **Progresul Brăila,** precedată de **Flacăra Moreni** și **Metalul București).**

Situația e și mai neplăcută la „C", unde 19 terenuri au fost suspendate pe un total de 44 de etape, opt asociații sportive au primit avertisment și 10 — ultim avertisment. Recordul sancțiunilor — **Șoimii Timișoara** căreia i s-a ridicat dreptul de joc pe teren propriu pe șapte etape, urmată de **Cimentul Bicaz** — „numai" șase etape. Alte... recorduri : **C.I.L. Rm. Vilcea** — patru etape, **Bihoreana Marghita** — trei etape. În rest — două etape, o etapă...

Dar iată, grafic, situația campionatelor diviziilor A, B și C pe 1968—69 :

DIVIZIA	Echipe sancționate cu :		Terenuri suspendate	Număr de etape suspendare
	Avertisment	Ultim avertisment		
A	1	2	3	4
B	5	3	1	3
C	8	10	19	44
TOTAL	14	15	23	51

Cifrele ascund în spatele lor incidente, lovirea arbitrilor, a jucătorilor echipei oaspe, a delegaților federali etc. Și toate au ca punct comun de plecare faptul că spectatorii nu conceap (!) ca echipa lor favorită să fie întrecută pe teren propriu, uitînd una din realitățile sportului : **cel mai bun, învinge !**